

Kjøbenhavns Kommune har haft af denne Eneret. Nu kunde det jo ligge meget nær at tænke sig, ja, jeg anser det næsten som en Selvfølge, at Kjøbenhavns Kommune vil forlange en Afsløsningssum, og saa vil jeg sige, at jeg ikke godt kan være med til at stemme for dette Lovforslags endelige Vedtagelse, skønt jeg anbefaler Reformaten fuldt ud, naar det saadan uden videre lægges i Regeringens Haand at træffe Overenskomst med Kjøbenhavn, da vi jo kende af gammel Erfaring, at naar Staten skal træffe Overenskomst med Kommunen, er det ikke Staten, der spinder Silke ved den Slags Afføder. Derfor vil jeg gerne, medmindre Ministeren skulde se sig i Stand til at give os tilfredsbringende Dplysninger om, hvor vidt disse Udgifter kunne række, have, at Overenskomsten i Forbindelse med Loven bliver vedtaget i Forvejen, thi ellers kan jeg for mit Vedkommende ikke være med til at give Lovforslaget min Stemme. Der staar jo i Betænkningen, at der kræves betydelige Beløb for at foranstalte denne Flytning fra Kjøbenhavns Kommune til Staten, men andet siges der ikke. Jeg synes nok, at det ligger nært at fordrø lidt nærmere Dplysninger om Rækkevidden og Omfanget af disse betydelige Beløb. Jeg finder altsaa, som sagt, Anledning til paa dette Trin af Sagen at stemme mod Ændringsforslagene Nr. 3 og Nr. 5.

Judenrigsministeren (Hørring):

Jeg kan ganske slutte mig til samtlige de af Udvalget stillede Ændringsforslag, og jeg skal kun omtale nogle enkelte af dem. Det er jo foreslaaet ved Ændringsforslaget under Nr. 3, at Justervæsenet i Fremtiden skal overgaa til Staten, medens det hidtil har været røgtet af Københavns Magistrat. Den ærede Ordfører har herom anført, at det var Meningen, at Justervæsenet ogsaa fremtidig ikke skulde være beregnet paa at give noget Overflud, men at derimod Justervæsenets Indtægter og Udgifter skulde bringes til omtrent at balancere. Deri er jeg fuldstændig enig; jeg mener ogsaa, at dette maa være Ordningen, og jeg tror, at det har fundet sit Udtryk, og et meget heldigt Udtryk, naar det i Ændringsforslaget under Nr. 4 er foreslaaet, at Justervæsenet skal have sin egen Kasse. Og det er saa meget mere nødvendigt at komme ind herpaa, som det ganske sikkert vil vise sig, at man ved det, der ønskes gennemført ved denne ny Ordning, i Løbet af den første halve Snes Aar vil komme til at staa over for en forholdsvist stor Udgift for Justervæsenet, idet dette jo maa anskaffe en Mængde ny Maal for at have dem som Beholdning til Salg.

Det vil saaledes vanskeligt kunne gennemføres, at der bringes Balance til Beje for det enkelte Aar, men Forholdet maa blive dette, at Justervæsenet faar en vis Selvstændighed, saaledes, at det kan optage Laan og med disse Laan staffe sig en Beholdning, en Værdi til Stede, som det atter kan forhandle og omsætte til det Publikum, som trænger dertil. Men med denne Ordning vil det netop godt lade sig forene, at Taksterne sættes saaledes, at de ere stikede til at dække den virkelige aarlige Udgift, saaledes, som den viser sig efter Gennemsnittet af flere Aar. Dermed mener jeg altsaa ikke den Udgift, som er nødvendig for at staffe en Beholdning til Stede, men den øvrige Udgift, som Justervæsenet maa have for at drive selve Justeringen. Det er jo noget, man maa søge at indgaa, at Taksterne sættes for højt, idet man jo ellers vil lægge en Byrde paa Publikum. En Ordning som den her foreslaaede finder Sted i Norge, hvor en Bestemmelse som den, der findes i Ændringsforslaget under Nr. 4, er optagen i Loven, og jeg skulde tro, at det samme er Tilfældet for Tysklands Vedkommende og vistnok ogsaa andre Steder. Det kan nemlig ikke godt være anderledes ordnet, end at, som sagt, Justervæsenet maa have en vis Selvstændighed. — Som jeg har nævnt, vil jo Arbejdet for Justervæsenet i den første Tid, den første halve Snes Aar, rimeligvis blive meget stort, og det maa derfor være overladt til den, som skal lede Justervæsenet, selv at antage den fornødne Arbejdskraft, selvfølgelig under Tilsyn af Indenrigsministeriet. Man behøver derfor i Grunden ikke ved Justervæsenet at ansætte flere faste Folk end selve Lederen, Justermesteren; men det er ogsaa en Selvfølge, at Justermesteren maa indtage en Embedsstilling, som svarer til det Hverv og det Ansvar, man lægger paa ham. Denne Stilling vil kræve tekniske Kundskaber i ikke ringe Maalestof, og den vil kræve et stort Arbejde. Den Lønning, man her har foreslaaet, er sat efter de Regler, som vi hidtil kende fra lignende Stillinger, hvor den vedkommende forestaar en Institution med selvstændigt Ansvar, de saakaldte Direktørstillinger. Jeg skal saaledes nævne Direktøren for den grønlandske Handel, Ræstor ved Universitetet, Direktøren for statistisk Bureau for at tage en nylig oprettet Direktørstilling, o. s. v.; og for disse Embedsstillinger have vi da Lønninger, som ligge mellem Kontorchefslønninger og Departementschefslønninger. Den Lønningsats, som man her har valgt, er den laveste Direktørlønning, som vi have i vore Lønningslove, 4,000 Kr.; i Reglen er